

۱ جدول زیر را بر اساس دسته‌بندی ارسطو از انواع حکومت‌ها، کامل کنید.

تعداد حاکمان	روش حکومت	الف)	بر اساس خواست و میل حاکم
اکثریت		جمهوری	ب)

۲ مفهوم زیر را تعریف کنید.

لیبرال دموکراسی:

۳ درستی یا نادرستی عبارت زیر را مشخص کنید.

ارسطو از شش نظام سیاسی نام برده است.

۴ عبارت زیر به چه مفهومی اشاره دارد؟

کسانی که توان تأثیرگذاری بیشتری بر ارادهٔ دیگران دارند، بیشتر از آن برخوردارند. (.....)

۵ نظام‌های سیاسی بر اساس روش تصمیم‌گیری به چند دسته تقسیم می‌شوند؟ توضیح دهید.

۶ لیبرال دموکراسی چه نوع نظام سیاسی است؟ (ویژگی‌های نظام لیبرال دموکراسی)

۷ دو ملاک نظام سیاسی از دیدگاه فارابی چیست؟

۸ نظام سیاسی لیبرال دموکراسی را تعریف کنید.

۹ دو نظام لیبرال دموکراسی و جمهوری اسلامی را از نظر آرمان‌ها و ارزش‌ها با یکدیگر مقایسه کنید. (ذکر حداقل یک

تشابه و یک تفاوت ضروری است.)

۱۰ چه زمانی نظام فرهنگی مقبولیت نظام سیاسی را افزایش و یا کاهش می‌دهد؟ (تأثیر نظام فرهنگی بر نظام سیاسی)

۱۱ بر اساس ملاک «روش تصمیم‌گیری»، نظام‌های سیاسی به چند دسته تقسیم می‌شوند؟ توضیح دهید.

۱۲ در آموزه‌های اسلامی عبادات چه هنگامی ارزش بیشتری می‌یابند؟

۱۳ نظام‌های سیاسی براساس تعداد افراد تأثیرگذار و تصمیم‌گیرنده به چند دسته تقسیم می‌شوند؟ توضیح دهید.

۱۴) نظام سیاسی که براساس تعداد افراد تأثیرگذار و تصمیم‌گیرنده به وجود می‌آید به سه دسته تقسیم می‌شود، بنویسید.

۱۵) در دسته‌بندی فارابی از نظام سیاسی، جامعه‌ای که براساس قوانین الهی شکل می‌گیرد چه نام دارد؟

۱۶) تفاوت بین حکومت جمهوری و دموکراسی از نظر ارسطو چیست؟

۱۷) نظام سیاسی چه تأثیری بر نظام فرهنگی دارد؟ توضیح دهید.

۱۸) منظور از اقتدار چیست؟

۱۹) ویژگی‌های نظام لیبرال دموکراسی را بنویسید.

۲۰) لیبرال دموکراسی به چه معناست؟

نوعی نظام سیاسی است که ادعا می‌کند با خواست و اراده اکثریت مردم سازمان می‌یابد.

درست

قدرت اجتماعی

با این ملاک، نظام‌های سیاسی به دو دسته تقسیم می‌شوند: نظام‌هایی که در آنها حاکم یا حاکمان براساس اهداف و اغراض و امیال خود تصمیم می‌گیرند؛ یعنی هر نوع تصمیمی را برای خود جایز می‌دانند یا آنکه حاکم یا حاکمان براساس حقیقت و فضیلت و با توجه به موازین عقلی تصمیم می‌گیرند.

نوعی نظام سیاسی است که ادعا می‌کند با خواست و اراده اکثریت مردم سازمان می‌یابد؛ هیچ حقیقت و فضیلتی را به رسمیت نمی‌شناسد؛ حکومتی دنیوی و این جهانی است.

دین‌مدار و دنیامدار

لیبرال دموکراسی نوعی نظام سیاسی است که ادعا می‌کند با خواست و اراده اکثریت مردم سازمان می‌یابد این نظام سیاسی هیچ حقیقت و فضیلتی را به رسمیت نمی‌شناسد و حکومتی دنیوی و این جهانی است. (ص ۷۴)

تشابه: هر دو به خواست و اراده اکثریت مردم سازمان می‌یابد.

تفاوت: نظام لیبرال دموکراسی هیچ حقیقت و فضیلتی را به رسمیت نمی‌شناسد و حکومت دنیوی و این جهانی است در حالی که نظام جمهوری اسلامی خواست مردم در ذیل اراده و مشیت الهی شکل می‌گیرد.

نظام فرهنگی عقاید، ارزش‌ها و اصول حاکم بر نظام سیاسی را تأمین می‌کند و اگر عملکرد نظام سیاسی در جهت عقاید و ارزش‌های فرهنگی جامعه باشد، نظام فرهنگی، مقبولیت دارد؛ اما اگر نظام سیاسی به دلایل داخلی و یا تحت تأثیر و فشار عوامل خارجی، از اصول و ارزش‌های فرهنگی خود عدول کند، نظام فرهنگی مقبولیت نظام سیاسی را کاهش می‌دهد.

با این ملاک، نظام‌های سیاسی به دو دسته تقسیم می‌شوند: ۱- نظام‌هایی که در آنها حاکم یا حاکمان براساس اهداف و اغراض و امیال خود تصمیم می‌گیرند ۲- حاکم یا حاکمان براساس حقیقت و فضیلت و با توجه به موازین عقلی تصمیم می‌گیرند.

هنگامی که بعد اجتماعی وسیع‌تری پیدا می‌کند. (ص ۸۲)

- نظام‌هایی که در آنها یک فرد حاکم است و تصمیم می‌گیرد.
- نظام‌هایی که در آنها اقلیتی تصمیم‌گیرنده است.
- نظام‌هایی که در آنها اکثریت مردم در سرنوشت سیاسی خود تأثیر گذارند.

سه دسته:

- الف) نظام‌هایی که در آنها یک فرد حاکم است و تصمیم می‌گیرد.
- ب) نظام‌هایی که در آنها اقلیتی تصمیم‌گیرنده است.
- ج) نظام‌هایی که در آنها اکثریت مردم در سرنوشت سیاسی خود تأثیرگذارند.

۱۶ جمهوری: حکومتی که اکثریت مردم براساس حقیقت و فضیلت فعالیت دارند.
دموکراسی: حاکمیت اکثریت مردم براساس خواسته‌ها و تمایلات خود.

۱۷ اگر نظام سیاسی به ارزش‌های فرهنگی جامعه وفادار بماند، با استفاده از مدیریت سیاسی خود، به بسط و توسعه فرهنگ کمک می‌کند و اگر از ارزش‌ها و آرمان‌های جامعه دور شود زمینه بحران‌های فرهنگی و هویتی را فراهم می‌سازد.

۱۸ قدرتی که با مقبولیت همراه باشد و به صورت رسمی پذیرفته شده باشد.

۱۹ نوعی نظام سیاسی است که ادعا می‌کند با خواست و اراده اکثریت مردم سازمان می‌یابد. این نظام سیاسی هیچ حقیقت و فضیلتی را به رسمیت نمی‌شناسد و حکومتی دنیوی و این جهانی است.

۲۰ نوعی نظام سیاسی است که ادعا می‌کند با خواست و اراده اکثریت مردم سازمان می‌یابد. هیچ حقیقت و فضیلتی را به رسمیت نمی‌شناسد و حکومتی دنیوی و این جهانی است. (ذکر دو مورد کافی است.)

